

מגיל צעיר מאוד הושפעתי מכם ולמדתי לרקוד. השקעתם בי הרבה זמן ומאמצים ורצונכם נשא פרי. יש שיגידו שאלה הגנים ואולי זאת בכלל השפעת הסביבה ואולי שני הגורמים גם יחד.

כנערה הופעתי עם להקות המחול באירופה, סיימתי קורס מדריכי ריקודי עם של הועד הפועל בהצטיינות ולימים הפכתי להיות מושא גאוותכם כשהייתי רקדנית בזכות עצמי בסטודיו "בת דור" ולאחר מכן סיימתי בהצטיינות יתירה הוראת מחול בסמינר הקיבוצים.

הייתי מורה לבלט קלאסי, מודרני וג'אז, ולאחר קבלת שני תארים אקדמיים, מרצה במכללת וינגייט. אינני יכולה לשכוח איך השווצת בי לפני כל אחד ואחד בציון העובדה שהבת שלך מלמדת בוינגייט.

לא היית אבא רגיל כמו כל האבות. היית אבא מיוחד, צעיר, חבר שכיף לשהות במחיצתו. למרות שהיית כל כולך שקוע בפיתוח הקריירה ככוריאוגרף, עובד עם להקות מחול, מרקיז בחוגים ובהרקדות המוניות, ומרכז השתלמויות למדריכים - תמיד היית מסור למשפחה, לאימא ולנו ילדיך ונכדיך. היית אוזן קשבת ובאת לקראתנו בכל דבר. עשית עבורנו מעל ומעבר, תמיד השקעת בנו הילדים והנכדים בפינוקים, טיולים, מסעדות ובילויים.

היית סבא צעיר ומיוחד, ה"סבא" בהא הידיעה. עבור ילדיי היית דמות משמעותית בחייהם והרבית לפנק אותם ולבלות במחיצתם.

היית אבא עם ראש פתוח שמתעניין במגוון תחומים שאינם קשורים ישירות למקצוע ריקודי העם. תחומים כמו: אדריכלות, גיאוגרפיה, היסטוריה, מוזיקה, תרבות ואמנות והכל מתוך התעניינות, סקרנות ולמידה עצמית. וכתוצאה מכך הייתה לך השפעה גדולה עלי בטיולים שנסענו ביחד במסגרת המשפחה.

כל כך אהבת לטייל, מי כמוני יודעת. בכל הזדמנות שבה לא עבדת היינו מטיילים ומבלים במקומות שונים בארץ ובעולם. מתוך אותם מקומות שאבת השראה ליצירת ריקודים חדשים. כל כך נהייתי לטייל איתך ולשמוע סיפורים על המקומות החדשים. הידע שלך היה בלתי נדלה, ממש אנציקלופדיה מהלכת.

תמיד כשהיית רוקד איתי ומדגים עמי במרכז המעגל הייתי בעננים. כל כך התגאיתי בך, כי אתה כל כך מיוחד וייחודי. מבחינתי היית האבא המושלם עלי אדמות.

אבא, אני נפרדת ממך בידיעה שאתה עכשיו בידיים טובות. אתה נמצא ביחד עם אימא ושניכם שומרים אחד על השני. אתה ואימא שניכם בלבי לעד, לנצח נצחים. אתם בלתי מנוצחים מבחינתי.

אוהבת אתכם עד אין קץ! 🍀

פרידה מאבא

אבא יקר!

אינני מאמינה שלא אראה עוד את עיניך הכחולות, את חיוך הרחב ואת הטוב של אור פניך. שלא אוכל לשמוע את קולך ולא אוכל לדבר איתך ולספר לך על הנכדים והנינים שלך.

החודש האחרון בביה"ח היה הקשה ביותר בחיי. רק רציתי שתצא מזה בחיים אבל כנראה שהחיים גדולים מאיתנו. אתה כל כך חשוב לי וכל כך השתדלתי, כמיטב יכולתי שתצא מהניתוח ותבריא. אני מתנחמת בעובדה שלא סבלת וזכית למוות של צדיקים כי אתה צדיק אמיתי.

למרות העובדה שהיית חדשן בתחומך, שובר מוסכמות, כל כך מוכשר, סוג של אמן, גאון בתחומך, מעולם לא התנשאת, תמיד היית צנוע, עממי ומשוחח בגובה העיניים. כל בני האדם היו שווים בעיניך ואת זה גם הנחלת לנו.

תמיד הייתי קשורה אליך מאוד, אך מאז שאימא נפטרה הקשר בינינו הלך והתהדק. אני לא יכולה לדבר עליך מבלי להתייחס גם לאימא. אתם שניכם כגוף אחד הייתם לי הורים נהדרים והודות לכם זכיתי לילדות מאושרת.

נולדתי וגדלתי לבית בו השירים והריקודים היוו שגרת חיים. גדלתי בבית מיוחד, בית פתוח וליברלי. תמיד היו באים אלינו יוצרים צעירים שלקחת תחת חסותך וטיפחת אותם. לא אשכח איך עזרת להם לחבר את הריקודים ואתה ביחד עם אימא רקדתם איתם בסלון ביתנו.

אתה ואימא, שניכם השלמתם אחד את השנייה והתמזגתם זה בזו בהרמוניה: אימא הייתה המורה, המדריכה בחסד ואילו אתה היית הכוריאוגרף והיוצר שמאחורי הריקודים.

בהלוויה שלך התנגן השיר "יצאנו אט", הריקוד האחרון אותו יצרת לזכרה של אימא. שאהבה כל כך את השיר. זהו השיר המחבר בין שניכם.

כילדה, כשהייתי מגיעה להרקדות שלך ושל אימא וראיתי אתכם רוקדים ביחד לא הבנתי בזמנו עד כמה הייתם "גדולים" ופורצי דרך בתחומכם ורק כשבגרתי הבנתי את משמעות עבודתכם - אמנותכם.

רקפת אשריאל

יואב אשריאל

יואב אשריאל עם הבת רקפת ושלמה ממן